

Recensie: Blur | Sziget Festival 2013*****

Sziget, Budapest, Hungary
vrijdag 9 augustus 2013



foto © Rock Werchter 2013

Recensie:

Blur voor de allereerste keer in Hongarije. In veel opzichten zette de Britse band een verfrissend optreden neer op Sziget festival. Voor het eerst na drie dagen stond het terrein aan het hoofdpodium vol en met opener "Girls and Boys" uit 1994 lokte Damon Albarn en co nog meer festivalgangers "letterlijk" uit hun tent. Tentjes die her en der verspreid zijn op het terrein, op soms maar 100 meter wandelafstand van het hoofdpodium. Dát maakt Sziget onder andere anders dan West-Europese festivals waar er een strikte scheiding tussen festivalzone en kampeerzone gecreëerd wordt. De band toonde ook dat je zo'n massa met een minimum aan showtrucs kan blijven boeien, en dat subtiel gitaar- en bugelspel of meerstemmige vocals niet verloren hoeven gaan in openlucht. Blur was ook letterlijk verfrissend: de set kreeg een stevige bries mee: er was storm op komst die uiteindelijk het eiland niet bereikte. Å

Dag drie op Sziget was simpelweg de Blurdag en al de rest was vulsel aan het hoofdpodium. Of zat u echt te wachten op wat wij vonden van Mystery Jets uit het Verenigd Koninkrijk, !!! uit de States en Seede "die kwistig aan het coveren sloeg" uit Duitsland? We mogen hopen van niet. Blur nam het publiek vanaf de allereerste noot op zijn hand om het niet te lossen. Albarn wandelde van links naar rechts op het podium, deed even een freeze, en vatte vervolgens zijn wandelingetje verder. En om de twaalf fotografen te plezieren (6 uit Hongarije, 6 uit het buitenland) die een photopass bemachtigden, gooide ie er nog een split jump tegenaan ook.

Meeklappen op het ritme van de gitaarriff van "Beetlebum" doen de fans spontaan tot ver achter de mengtafel. Daar zijn medewerkers ondertussen de luidsprekers bijkomend aan het vast snoeren met koord omdat de wind ermee speelt. Ook spandoeken die tegen twee masten hangen, worden als voorzorgsmaatregel neergehaald. Albarn verwittigt het publiek ook dat er een storm voorspeld is. Maar het publiek doet niets met die info. Checken of de piketten stevig in de grond geslagen zijn, de tent dicht is en er geen handdoeken losjes op een draad hangen "daar malen de fans niet om. Wat telt is het concert. Bij "Trimm Trabb" horen we sirenegeluiden tijdens de song in een nummer dat onder andere begeleid wordt door akoestische gitaar repetitieve lyrics kent.

Uiterst geraffineerd klinkt "Caramel" met vier backings en 3 koperblazers die een zeer fijngevoelig romige en volle smaak toevoegen aan de song die lekker blijft plakken in het gehoor. Groots zijn in een nummer klein houden dat is Blur live. Akoestische gitaar en meerstemmige zang met de backings horen we vervolgens bij "Coffee and TV". Å Je publiek op een festival blijven boeien, kan ook gewoon door de focus te leggen op straf musiceren zoals bij "Tender", meegezongen door het publiek en verder begeleid op akoestische gitaar. Of wat te denken van die prachtige solo op bugel bij "To the end"?

Blijkbaar lijken veel bands dat te vergeten en alles rond een optreden (de showtrucs) op de eerste plaats te stellen. Blur gebruikt ook trucs, maar springt er zéér omzichtig mee om. Bij Country House wandelt Albarn even door de frontstage richting front of house om fans te groeten. Een crewlid die jarig is, krijgt ook even een "Happy Birthday" mee. Aardig.

De frontman zit aan de buffetpiano bij eerste toegift "Under the Westway" en bewaart de kwaliteit van het optreden. De publieksparticipatie verhoogt. "For tomorrow"

begeleid op gitaar dat we aanvankelijk met zijn "lalala"-lyrics iets te simpel vinden, boeit met zijn trombonesolo waarbij het publiek ook meeklapt. De andere koperblazers creëren verderop een feestelijke stemming. Erg veel vlaggen wapperen in het publiek, Albarn verwijst er naar in zijn bindtekst voor "The Universal". Ook hier krijgt ie de handen van het publiek moeiteloos op elkaar. Afsluiten doet ie door een uitsmijter er tegenaan te gooien die zéér gesmaakt wordt: "Song 2" wordt zo naast opener "Girls and Boys" absoluut een buitenbeentje tijdens een verder erg verfijnd concert waarbij musiceren op hoog niveau centraal stond.

Extatisch reageert de bevolking van the Eiland van de Vrijheid wanneer de overbekende riff van Blurs grootste succes over het festivalterrein te horen is. Moshpits vormen zich in geen tijd tijdens een hypersnelle uitvoering van de song die eindigt in noise.

Conclusie: Blur is met stip deze zomer de strafste live band op de festivals, beter dan Bruce Springsteen & The E Street Band die tegenwoordig wel erg veel showtrucs nodig blijkt te hebben

< Bert Hertogs >

De setlist:

Girls & Boys
There's No Other Way
Beetlebum
Out of Time
Trimm Trabb
Caramel
Coffee & TV
Tender
To the End
Country House
Parklife
End of a Century
This Is a Low

Bis:

Under the Westway
For Tomorrow
The Universal
Song 2